

תלמודו בידו

דף סו עמוד א

יבמות

א [מה דין נכסי צאן ברזל ונכסי מלוג שהאשה מכניסה לבעלה ?

ב [בת ישראל שנשאת לכהן או אלמנה שנשאת לכהן גדול והכניסה לו עבדים, האם הם אוכלים בתרומה ?

ג [קנינו של כהן שקנה עבד, האם מאכילו בתרומה ?

ד [מדוע עבדי מלוג של אלמנה הנישאת לכהן גדול אינם אוכלים בתרומה מכח הבעל, כדין קנין קנינו של כהן ?

ה [האם מצינו מי שאינו אוכל תרומה אבל מאכיל אחרים בתרומה ?

א [צאן ברזל: הקרן שלה והשבח שלו. גירשה או מת, משלם לה כערך שכתבה בכתובתה. מלוג: הם והשבח שלה, אך הבעל אוכל הפירות, ובעבדים חייב לזונם.

ב [בת ישראל: אוכלים, בין שהם עבדי מלוג ובין שהם עבדי צאן ברזל. אלמנה: עבדי צאן ברזל אוכלים, שהם ברשות הבעל ואוכלים מכוחו. מלוג אינם אוכלים. שהם ברשותה, והיא נפסלה מן התרומה משום חללה.

ג [מאכילו. כגון: 1. כהן שנשא בת ישראל, וקנתה עבדים מנכסי מלוג שלה. 2. עבד כנעני שקיבל מנה על מנת שאין לרבו הכהן רשות בה, וקנה בו עבד.

ד [רבינא: רק קנינו של הכהן שהוא עצמו אוכל בתרומה, מאכיל את עבדיו. אך עבדי מלוג הקנויים לאלמנה והיא עצמה אינה אוכלת, אינם אוכלים.

רבא: מן התורה עבדי מלוג אלו אוכלים בתרומה מכח הבעל. וחכמים גזרו שלא יאכלו, שבכך תרגיש כזונה אצלו ובעלה יגרשה. **רב אשי:** גזרו שלא יאכלו, שמא אלמנה בת כהן תאכילם אחר מות בעלה והואיל ואכלו לפני שנשאת לו, ואינה יודעת שעל ידי שנשאת לו נעשתה חללה. ואף שחשש זה אינו קיים באלמנה בת ישראל, לא חילקו חכמים בגזרתם.

ה [1. ערל וטמא, אינם אוכלים בתרומה אך מאכילים את נשיהם ועבדיהם. 2. בן בתו של כהן, אינו אוכל בתרומה אך מאכיל את אמו ולפי שיש לה זרע מכהן.